

9. Życie we wspólnocie Mt 18,1 do19,2

Każdego dnia rozpoczynaj Lectio Divina modlitwą do Ducha Świętego.

Dzień 1. Przeczytaj Mt 18,1-5

„Odmienić się i stać się jak dziecko” oznacza zmianę myślenia i życia. Od myślenia i życia światowymi kategoriami sukcesu, niezależności i władzy mamy powrócić do postawy dziecięcej ufności, darmowego przyjmowania miłości z jednoczesnym odrzuceniem obłudy, fałszu, uznaniem własnej słabości, grzeszności i niewystarczalności – do życia w prawdzie dzieci Bożych.

Wielkość człowieka jest wielkością Syna; największym w królestwie niebieskim jest ten, który jest najbardziej podobny do Niego. On będąc NAJWIĘKSZYM stał się ostatnim i sługą wszystkich (Flp 2,5-11) – stał się mały, aby przyjmować małych.

Panie, przemieniaj mnie, aby stawał się jak dziecko, abym zawsze ufał Tobie i w Tobie pokładał nadzieję.

Dzień 2. Przeczytaj Mt 18,6-9

Doprowadzenie bliźniego do grzechu jest wielkim złem. Podatni na zgorszenie są zwłaszcza „mali” – dzieci i niedojrzali w wierze - niezdolni do odróżnienia dobra od zła, naśladowający postawy tych, którym ufają, których uważają za autorytety.

Zgorszenie jest zarażeniem – rozprzestrzeniającym się złem. Zgorszenia są jak chwasty, nie mogą być wyrwane, gdyż byłoby to przeciwko miłosierdziu.

Panie, nie pozwól abym moją postawą albo zachowaniem gorszył braci. Daj mi światło i moc Ducha Świętego, abym odcinał się nawet od pozoru grzechu.

Dzień 3. Przeczytaj Mt 18,10-14

„Baczenie abyście nie gardzili żadnym z tych małych.....” Wspólnota zawsze jest kuszona, by swoich członków słabszych i niestałych uważać za balast. Świat kusi nas aby doceniać silnych i stałych, podciągając się do nich gardząc słabymi, tymczasem Pan umieszcza w centrum wspólnoty najmniejszego, z którym się utożsamia (Mt 25,40;45). Gdy ten się zagubi Pan pozostawia „stado dziewięćdziesięciu dziewięciu owiec” i idzie aby go odnaleźć.

Panie, naucz mnie troszczyć się o naj słabszego i najmniejszego, daj mi odwagę abym poszukiwał/poszukiwała zagubionego.

Dzień 4. Przeczytaj Mt 18,15-18

Czy upomnienie braterskie nie wydaje się być sprzeczne z niewydawaniem sądów (Mt 7,1-5), staraniem o pojednanie (Mt 5,23-26), czy przypowieścią o chwaście (Mt 13, 24-30)?

A jednak nie ma w tym sprzeczności. Upomnienie braterskie, o którym mówi Jezus nie jest zwykłym upomnieniem do jakich często jesteśmy skorzy. Jest wyrazem prawdziwej, dojrzałej miłości, w której nie ma cienia zawiści, ducha krytyki, zemsty czy urazy. Jest ratowaniem brata, który tkwi grzechu i któremu grozi zatracenie – potępienie wieczne.

Panie, naucz mnie miłować moich bliźnich.

Dzień 5. Przeczytaj Mt 18, 18-20

Przeczytaj jeszcze raz fragment z dnia poprzedniego, a później fragment przeznaczony na dzisiaj.

„Wszystko, cokolwiek zwiążecie na ziemi będzie związane w niebie, a co rozwiążecie na ziemi będzie rozwiązane w niebie” – Jezus daje wspólnocie taką samą władzę, jaką otrzymał Piotr, władzę Syna, który *„przyszedł aby ocalić to, co zginęło (Mt 18,11).*

Wspólnota jest wezwana do sprawowania misji Syna nie według własnych upodobań, ale zgodnie z wolą Ojca; upomnienie braterskie jest wpisane w taką właśnie misję. Rozpoznanie woli Ojca i wszystkie potrzebne do tej misji łaski i umiejętności otrzymują członkowie wspólnoty, gdy wspólnie i zgodnie proszą o nie Ojca. Taka modlitwa nigdy nie zawodzi, gdyż Pan jest wśród zebranych w Jego Imię.

Panie, spraw abyśmy byli jednego Ducha i jednego serca.

Dzień 5. Przeczytaj Mt 18,21-19,2

Jesteśmy wezwani do przebaczenia nie siedemdziesiąt siedem razy, ale zawsze. Grzechem grzechów jest niewybaczenie; jest to zabijanie w sobie miłości Ojca. Przebacząc ratuję brata, darując mu miłość Ojca i przyjmuję zbawienie, żyjąc tą miłością.

Co mam czynić jeśli nie potrafię przebaczyć?

Zamiast skupiać się na mojej relacji z bliźnim, który jest mi winien „sto denarów” warto uświadamiać sobie, że to ja jestem tym dłużnikiem z przypowieści, który jest winien Panu „dziesięć tysięcy talentów” - od Niego bowiem otrzymałem życie, otrzymałem to wszystko, co posiadam i kim jestem. Nie jest to jednak dług; jest to dar i po-darowanie; każdy kolejny dzień mojego życia jest nowym darem od Pana pomimo mojej niewdzięczności, moich słabości, grzechów..... Takie myślenie przemienia moje serce – uzdalnia do przebaczenia bratu, siostrze, sąsiadowi.....

^{i i} Opracowano dla wspólnoty Nowe Jeruzalem na podstawie książki O. Silvano Fausti SJ „ Wspólnota czyta Ewangelię według Świętego Mateusza”.